

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců Mgr. Jana Šmakala a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobkyně: **The President s. r. o.**, IČ 28041372,
(dříve PRESIDENT HOTELS MANAGEMENT s. r. o.)
sídlem Svatopluka Čecha 1077/25, Lovosice,
zastoupená daňovým poradcem BG taxes & advisory s. r. o.,
IČ 08974969, sídlem Panská 895/6, Praha,

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Karlovarský kraj**,
sídlem Krymská 2a, Karlovy Vary,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 228229/20/2401-50522-400558 ze dne 9. 4. 2021,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se vrací soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, který jí bude vyplacen do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný vyrozuměl žalobkyni dne 25. 1. 2021 úkonem č. j. 46082/21/2401-00541-403284 o výši daňového nedoplatku ve smyslu § 153 odst. 3 daňového řádu. Proti tomuto vyrozumění žalobkyně podala námitky s tím, že vyrozumění zahrnuje i neoprávněně stanovenou daň z přidané hodnoty za období srpen 2017 včetně příslušenství. Tyto námitky žalovaný zamítl, neboť dospěl k závěru, že daň za sporné období byla stanovena v zákonné lhůtě.
2. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně brojila žalobou. Měla za to, že žalovaný nesprávně určil lhůtu pro stanovení daně a také jí v napadeném rozhodnutí nesprávně poučil o opravných prostředcích.
3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že žaloba ve skutečnosti směřuje pouze proti odůvodnění jeho rozhodnutí, protože přes dílčí nepřesnosti bylo správně a nepochybně určeno datum prekluze daňové povinnosti. Dále žalovaný uznal, že žalobkyni nesprávně poučil o přípustnosti odvolání, které je po právu nepřípustné. To však nezpůsobuje nezákonnost

rozhodnutí jako takového, které vychází z toho, že daňová povinnost byla pravomocně stanovena. Tím byl žalovaný při vydání vyrozumění o výši nedoplatku vázán a nemohl to v napadeném rozhodnutí nijak změnit. Závěrem žalobkyně poukázala na to, že samotná daňová povinnost bude přezkoumána u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 57 Af 6/2021 v řízení o žalobě proti (dodatečným) platebním výměrům.

Důvody pro odmítnutí žaloby

4. Ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům osob způsobem stanoveným soudním řádem správním a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem (§ 2 s. ř. s.). V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu soudy správní soudy rozhodují tehdy, kdy někdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. a), § 65 odst. 1 s. ř. s.]. Oproti tomu jsou podle § 70 písm. a) s. ř. s. ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.
5. Aby tedy napadené rozhodnutí žalovaného vůbec mohlo být přezkoumáno soudem, musí se jednat o rozhodnutí, které zasahuje do (veřejných) subjektivních práv či povinností žalobkyně.
6. Rozhodnutí o námitkách je formálně rozhodnutím ve smyslu daňového řádu. To však neznamená, že vždy bude zasahovat do práv či povinností svého adresáta. Záleží na tom, vůči jakému úkonu správce daně bylo vydáno. Rozhodnutí o námitkách je totiž procesním prostředkem ochrany práva, který je možné použít jako vůči úkonům správce daně, které bezprostředně do práva povinností adresáta zasahují, tak vůči úkonům, jež tuto povahu nemají. V prvním z těchto případů bude i rozhodnutí o námitkách do práv či povinností zasahovat právě proto, že jím je přezkoumán úkon, který do nich taktéž zasahuje. V druhém případě, kdy přezkoumaný úkon do práv či povinností nezasahuje, tuto vlastnost rozhodnutí o námitkách nezíská (tzv. propůjčení formy správního rozhodnutí aktu, který materiálně jeho povahu nemá).
7. Vyrozumění o výši daňového nedoplatku podle § 153 odst. 3 daňového řádu do práv či povinností žalobkyně nijak nezasahuje.
8. Ve správním soudnictví je ustáleno, že vyrozumění o výši daňového nedoplatku je neformálním „proklientským“ úkonem daňové správy, který před zahájením exekuce pouze upozorňuje na existující povinnost osoby, která jej již daňovým dlužníkem (srov. rozsudek NSS č. j. 7 Afs 37/2018-51 ze dne 15. 11. 2018). Nejvyšší správní soud konstatoval, že jeho povaha je obdobná jako výzvy k zaplacení daňového nedoplatku v náhradní lhůtě podle § 73 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, a dosavadní judikatorní závěry k této úpravě tak lze převzít. Přípis správního orgánu určité osobě, který obsahuje sdělení o stavu určitých věcí nebo určitého řízení, přímo nevynutitelnou výzvu, aby něco učinila, a informaci o případných negativních důsledcích, které tuto osobu mohou postihnout, ještě nelze považovat za zkrácení subjektivních práv osoby (srov. rozsudek NSS č. j. 2 As 325/2015-31 ze dne 30. 3. 2016).
9. Jestliže tedy vyrozumění o výši daňového nedoplatku do práv či povinností žalobkyně nezasahovalo, nezměnila se jeho povaha jen proto, že proti němu žalobkyně brojila

námitkami a že žalovaný o námitkách vydal formální rozhodnutí. Ani toto rozhodnutí tedy již ze své povahy do práv či povinností žalobkyně nijak zasáhnout nemůže.

10. To ostatně plyne i z toho, že není zřejmé, čeho vlastně žalobkyně mínila dosáhnout: pokud byla daň nesprávně stanovena (dodatečnými) platebními výměry, nelze to změnit v námitkovém řízení proti vyrozumění o výši daňového nedoplatku. Pokud tuto pravomocně stanovenou daň již nelze z nějakého důvodu exekvovat, je třeba se proti tomu bránit v exekučním řízení. Exekuční příkaz či rozhodnutí o námitkách podaných proti exekučnímu příkazu již do práv či povinností zasahují a jsou soudem přezkoumatelným rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 1 Afs 271/2016-53 ze dne 19. 2. 2019, č. 3873/2019 Sb. NSS).
11. Žalobkyně tedy napadla úkon správce daně, který není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Žaloba je nepřipustná podle § 68 písm. e) ve spoj. s § 70 písm. a) s. ř. s., a proto ji soud odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Je však zřejmé, že tím žalobkyni nebyla odeprána soudní ochrana ve věci samé, neboť proti samotnému stanovení daňové povinnosti se bránila v řízení o žalobě vedené pod sp. zn. 57 Af 6/2021.
12. Nad rámec výše uvedených důvodů se pak soud ztotožnil s tvrzením žalovaného, že žalobkyně brojila zejména proti odůvodnění rozhodnutí o námitkách, aniž by z žaloby bylo zřejmé, jaký by její námitky měly mít vliv na zákonnost jeho výroku. Za toho stavu by šlo o žalobu nepřipustnou podle § 68 písm. d) s. ř. s.
13. Protože soud žalobu odmítl, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s.). Soud však žalobkyni vrátí zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, neboť žalobu odmítl před prvním jednáním ve věci (§ 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 9. března 2022

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu